DOMSTOLENS DOM
AF 9. JULI 1970

Anneliese Fiehn
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 23/69

Processprog: Tysk

Angående:

Annullation af Kommissionens beslutning af 18. januar 1969.

Domskonklusion:

1. Annullationssøgsmålet mod beslutningen af 18. januar 1969 indeholdende en »udtalelse om opgørelse af de i artikel 5 i Rådets forordning nr. 259/68 fastsatte krav på godtgørelse« afvises.

2. Kommissionen for De europæiske Fællesskaber dømmes til fra sagsøgerindens 55, leveår, til hun fylder 60 år, at betale hende en månedlig pension svarende til den pension, som tilkom hende, hvis artikel 5, stk. 7, 4. afsnit i forordning nr. 259/68 havde fundet anvendelse på hende.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Se forslag til afgørelse fremsat i de forenede sager 19, 20, 25 og 30/69.

Sammendrag

1. *Retspleje — sager med fuld prøvelsesret — ikke-forskriftsmæssige påstande — padømmelse ex officio*

2. *Retspleje — beslutning truffet på tjenestemandens begæring — annullationssøgsmål — klagefrist*
   (Vedtægten for tjenestemænd, artikel 91, stk. 2)

3. *Tjenestemænd — økonomiske krav — fastsættelse ved administrationen — akt, der indeholder et klagepunkt*
   (Vedtægten for tjenestemænd, artikel 91)

4. *Tjenestemænd — rationalisering af tjenestegrenene som følge af fusionstraktaten — ordning vedrørende tjenestemænds udtræden af tjenesten — pension uden afkortning — forudsætning for ydelsen heraf*
   (Forordning nr. 259/68, artikel 5)

5. *Tjenestemænd — administrationens informatoriske meddelelse af opgørelser — adressaternes rettigheder — fravær*

6. *Tjenestemænd — fællesskabsbestemmelser — administrationens urigtige oplysninger — tjenstlig fejl — fravær*

7. *Tjenestemænd — administrationens urigtige oplysninger — forsinket berigtigelse — tjenstlig fejl*

1. Under en sag med fuld prøvelsesret kan Domstolen, selv i mangel af forskriftsmæssige påstande, ikke blot annullere men også ex officio dømme til betaling af en erstatning.

2. I tilfælde af et søgsmål indgivet mod en af Kommissionen på sagsøgerens begæring truffet beslutning om udtræden af tjenesten løber den i artikel 91, stk. 2 i vedtægten for tjenestemænd indeholdte frist fra det tidspunkt, hvor det viser sig, at begæringen er behæftet med en vildfarelse, som skyldes en tjenstlig fejl fra Kommissionens side, og den pågældende kan konstatere, at nævnte beslutning er til skade for ham.

3. En retsakt, hvormed ansættelsesmyndigheden endeligt fastsætter en tenestemands økonomiske krav og størrelsen af de beløb, som den forpligter sig til på bestemte tidspunkter at betale den pågældende, udgør en akt, der indeholder et klagepunkt i betydningen af artikel 91 i vedtægten for tjenestemænd.

4. Ifølge artikel 5 i forordning nr. 259/68 har den forhenværende tjenestemand kun krav på fuld pension, for så vidt han ved godtgørelsesperiodens udløb har nået en alder af 55 år.

5. Rent informatorisk meddelte opgørelser har ikke, selv om de hidrører fra ansættelsesmyndighedens kompetente tjenestegrene, karakter af retsakter, der stifter krav for adressaterne.

6. En forkert fortolkning af en tjenestemandsretlig bestemmelse udgør principielt ikke i sig selv en tjenstlig fejl. Selv om administrationen opfordrer de berørte personer til at skaffe sig oplysninger hos de kompetente tjenestegrene, er den ikke nødvendigvis forpligtet til at garantere rigtigheden af de meddelte oplysninger.

7. Hvis ansættelsesmyndigheden tøver med at berigtige urigtige oplysninger til efter det tidspunkt, hvor de berørte personer må beslutte sig, udgør dette en tjenstlig fejl, der begrunder ansvar for Fællesskabet for følgerne af disse urigtige oplysninger.